

ланкината си, подигнася една силна буря която ся называва вихрушка. Вѣтрѣятъ идешеотъ морето, и като праскаше водыте Гангове чупеше ги на пiana срещу островите на источника. И отъ бреговете грабеше грѣды отъ песокъ а отъ суша-та облацы отъ гѣсты листове, и като ги вартеше по рѣката и полѣните, извыщаваше ги на метеорите. Навремени като свиреше въ дроворедіето на памучныте трости люлѣеше ги като сѣно на ливадата, хотя и высокы като най големыте древа. Средъ купа на праха и листовете гледашъ че ся волнуваха честите имъ редове иедни са наводяха на десно и на лѣво даже до земля-та а други съ големъ шумъ ся исправяха. Докторове те челоуѣцы като ся бояха да не погинатъ отъ тѣхъ или ся удавятъ отъ приливныте уже Гангове воды, отбихася да варвятъ презъ поле-то като ся тласкаха непронзволно камъ ближныте могилы. Помежду това мракнася, и тѣ варвяха до три часове въ предал бока темнота безъ да знаятъ гдѣ отхожатъ. На конецъ , молніето като разкасваше облацыте и като бѣлеяше всичкій горизонтъ, стори ги да видятъ камъ десно и предалечъ пагодата Загренатска, островете Гангове, и морето смутено, а